ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ଏକଶେ ନଅମ୍ବର

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗର ଉନ୍ମୋଚନ: ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଏବଂ ଆଧୁନିକ ସଂଶୋଧନାତ୍ମକ ଆନ୍ଦୋଳନ

Jeff Pippenger
2024-03-01

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ଅର୍ଦ୍ଧରେ ପଞ୍ଚମ ତୁରୀକୁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ପ୍ରଥମ ହାୟ; ଏବଂ ଅଧ୍ୟାୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅର୍ଦ୍ଧରେ ଷଷ୍ଠ ତୁରୀକୁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟ। ଉଭୟ ତୁରୀ 1843 ଓ 1850 ର ପାଇଓନିଅର ଚାର୍ଟଗୁଡ଼ିକରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି। 1989 ମସିହାରେ ସୋଭିଏତ ସଂଘର ପତନ ସମୟରେ, ଅନ୍ତ ସମୟରେ ଦାନିଏଲ 11 ର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦ ଅନାବୃତ ହେବା ପରେ, ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ସଂସ୍କାରମୂଳକ ଆନ୍ଦୋଳନ ଆରମ୍ଭ ହେଲା।

୧୯୮୯ ମସିହାରେ ସ୍ୱୀକୃତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ବାଇବେଲୀୟ ଇତିହାସର ମହାନ ସଂସ୍କାରମୂଳକ ଆନ୍ଦୋଳନଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପର ସମାନାନ୍ତର ଥିଲେ। ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ, ଏବଂ ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପବିତ୍ର ଇତିହାସ, ପବିତ୍ର ସଂସ୍କାରମୂଳକ ଆନ୍ଦୋଳନଗୁଡ଼ିକ ସମେତ, ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଶେଷ ମହାନ ସଂସ୍କାରମୂଳକ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଦର୍ଶାଏ, ଯାହା ତୃତୀୟ ଦୂତର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆନ୍ଦୋଳନ ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଯେତେବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଶେଷ ବର୍ଷାର ଛିଟାଇବା ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ସଂସ୍କାରମୂଳକ ଆନ୍ଦୋଳନଗୁଡ଼ିକର ଅମୁଦ୍ରାଙ୍କନ, ତାହାପରେ ୧୯୯୨ ମସିହାରେ ଦାନିୟେଲ ଏଗାରର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦର ଅମୁଦ୍ରାଙ୍କନ, ପ୍ରତିରୋଧର ଏକ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କଲା, ଯେପରି ସଦା ଘଟେ ଯେତେବେଳେ ଏକ ନୂତନ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ ଅମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୁଏ।

ଦାନିଏଲ ଏଗାରର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦର ସତ୍ୟ ପ୍ରତିରୋଧରେ, ପ୍ରଭୁ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ କଲେ ଯେ, ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ଭାବେ, ପୌରାଣିକ ରୋମର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସ, ପାପାଲ ରୋମର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସ ସହ ଯୁକ୍ତ ହୋଇ, ଆଧୁନିକ ରୋମର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗର ନିୟମକୁ ସ୍ୱୀକୃତ କରାଗଲା, ଏବଂ ତାହାପରେ ତ୍ରୁଟିବିରୋଧରେ ପ୍ରତିରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଏବଂ ସତ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ ଓ ସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ତାହା ବ୍ୟବହୃତ ହେଲା। ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂସ୍କାର ରେଖା ଅନ୍ୟ ସଂସ୍କାର ରେଖାମାନଙ୍କ ସହ ସମାନାନ୍ତର ଅଟେ ବୋଲି ଯେ ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ସମର୍ଥନ କରେ, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଏକ ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ନିୟମଗୁଡ଼ିକ, ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ନିୟମମାନଙ୍କର ଭିତ୍ତିଶିଳା ହେଇଯାଇଥିଲା, ଯେପରିକି ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ସ୍ଥାପିତ, ବ୍ୟବହୃତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ନିୟମମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାହାର ପୂର୍ବରୂପ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା।

ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ତ୍ରିବିଧ ପ୍ରୟୋଗର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ, ଏକ ନିୟମ ଭାବେ, ଏକଶେ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ ପାଇଁ ଉନ୍ମୋଚିତ କରାଯାଇଥିଲା, କାରଣ ସେମାନେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ଆନ୍ଦୋଳନ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ବିପତ୍ତିର ଇସ୍ଲାମ ହେଉଛି ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ। ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ତ୍ରିବିଧ ପ୍ରୟୋଗର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଯୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ତୃତୀୟ ବିପତ୍ତିର ଇସ୍ଲାମ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ରେ ଇତିହାସରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାର ବହୁ ପୂର୍ବରୁ, ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଥିଲା; କାରଣ ସେ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ଯିରିମିୟାଙ୍କର ପ୍ରାଚୀନ ପଥମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣିଲେ, ସେତେବେଳେ ତୃତୀୟ ବିପତ୍ତିର ଆଗମନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସନ୍ଦେଶକୁ ତାଙ୍କର ଅନ୍ତ୍ୟଦିନର ଲୋକମାନେ ସହଜରେ ପରିଚୟ କରିପାରିବେ।

ପ୍ର କାଶିତବାକ୍ୟ ର ନବମ ଅଧ ାୟରେ ଉଲ୍ଲେ ଖିତ ପଞ୍ଚ ମ ଓ ଷଷ୍ ୠ ତୂରୀ ବିଷୟକ ଅଗ୍ର ଗାମୀମାନଙ୍କ ର ବୁଝାମଣାକୁ, ପ୍ର କାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତ କର ସେହି ଅଂଶ ବୋଲି ବୁଝାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଇତିହାସ ଦ୍ ାରା ସର୍ବାଧିକ ଦୃଢ଼ ଓ ସ୍ପ ଷ୍ଟ ଭାବରେ ସମର୍ଥିତ ଥିଲା। ଉରିୟାହ୍ ସ୍ମି ିଥ୍, ଇତିହାସକାର କୀଥ ଙ୍କ ର ଶବ୍ଦ ଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟ ବହାର କରି, ପ୍ର କାଶିତବାକ୍ୟ ର ନବମ ଅଧ ାୟ

ସମ ୍ବନ୍ଧ ୀୟ ତାଙ୍କ ର ବ୍ୟ ାଖ୍ୟ ାକୁ ଠିକ୍ ସେହି ବିଷୟଟି ସ୍ଥ ାପନ କରି ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତ ି।

> "ଏହି ତୂରୀର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପାଇଁ, ଆମେ ପୁନରାୟ ଶ୍ରୀ କିଥଙ୍କ ରଚନାମାନରୁ ଆହରଣ କରିବୁ। ଏହି ଲେଖକ ସତ୍ୟସନ୍ନିକଟ ଭାବେ କହୁଛନ୍ତି: 'ପଞ୍ଚମ ଓ ଷଷ୍ଠ ତୂରୀ, କିମ୍ବା ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟ, ସରାସେନମାନଙ୍କ ଓ ତୁର୍କମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରୟୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଂଶ ବିଷୟରେ ଯେପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟାତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏତେ ସମାନ ଏକମତତା ଦେଖାଯାଏ, ସେପରି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଂଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରାୟ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ। ଏହା ଏତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ଏହାକୁ ଭୁଲ ବୁଝିବା ପ୍ରାୟ ଅସମ୍ଭବ। ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ପାଇଁ କେବଳ ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଦୁଇଟି ପଦ୍ୟର ପରିବର୍ତ୍ତେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟର ସମଗ୍ର ଅଂଶ, ସମାନ ଭାଗରେ, ଉଭୟର ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇଛି।' Uriah Smith, Daniel and Revelation, 495."

ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ଅଧ୍ୟାୟ ବିଭାଜନ ପ୍ରଥମ ହାୟର ଇତିହାସକୁ ବିଭକ୍ତ କରେ, ଯାହା ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ। ଏହାକୁ ଭୌଗୋଳିକ ଭାବେ ସେହି ଅଞ୍ଚଳରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି, ଯାହାକୁ ଇତିହାସକାର Alexander Keith "Saracens" ବୋଲି କୁହନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଆମେ ଆଜି Arabia ବୋଲି କୁହିବା। ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ଇତିହାସ, ଯାହା Osman 1 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ଭୌଗୋଳିକ ଭାବେ Turkey ରେ ସ୍ଥାପିତ, ଯାହାକୁ ଇତିହାସକାର Turks ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି। ପ୍ରଥମ ହାୟର ଇତିହାସ Arabia ରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେଠିହିଁ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା Islam ଓ Mohammed ଙ୍କ ଜନ୍ମଭୂମି। ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ଇତିହାସ Turkey ରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେଠିହିଁ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା Ottoman Empire ଙ୍କ ଜନ୍ମଭୂମି।

ପ୍ରଥମ ଦୁଃଖର ଇତିହାସ ସେହି ଯୁଦ୍ଧକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ, ଯାହା ରୋମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ୱାଧୀନ ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରସ୍ପର ଏକମାତ୍ର ସାଧାରଣ ଜୋଟ ଥିଲା ଇସ୍ଲାମ ଧର୍ମ। ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୁଃଖର ଇତିହାସ ସେହି ଯୁଦ୍ଧକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ, ଯାହା ରୋମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ସଂଗଠିତ ଧର୍ମ ଏବଂ ରାଜ୍ୟଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ଏକ ଖଲିଫାତ ବୋଲି କୁହାଯାଏ। ଯେକୌଣସି ଅବସ୍ଥାରେ, ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଇତିହାସରେ ରୋମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ୱାଧୀନ ଯୁଦ୍ଧ ହେଉ, କିମ୍ବା ଓଟମାନ, ଅଥବା ଅଟୋମାନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସଂଗଠିତ ଯୁଦ୍ଧ ହେଉ, ଯୁଦ୍ଧ କରିବାର ପ୍ରକାର ଥିଲା ହଠାତ୍ ଏବଂ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଭାବରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା। ଏହା ସେହି ପ୍ରକାରର ଯୁଦ୍ଧ ନଥିଲା, ଯାହା ସେହି ସମୟର ସାମରିକ ପ୍ରଥାନୁସାରେ ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ଏକେ ରଙ୍ଗର ବର୍ଦ୍ଦୀ ପିନ୍ଧାଇ, ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଶ୍ରେଣୀରେ ସଂଗଠିତ କରି, ଗୁଳିବର୍ଷା ଦିଗକୁ ଅଗ୍ରସର କରାଯାଇ ଚାଳିତ ହୁଏ। "ହତ୍ୟାକାରୀ" ଶବ୍ଦଟି ହଠାତ୍ ଏବଂ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଭାବରେ ଆଘାତ କରିବାର ଇସ୍ଲାମିକ ଯୁଦ୍ଧପ୍ରଣାଳୀ ଉପରେ ଆଧାରିତ, ଏବଂ ସାଧାରଣତଃ ତାହାର ପରିଣାମ ଆକ୍ରମଣକାରୀଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁରେ ମଧ ହୋଇଥାଏ।

"ଆସାସିନ୍" ଶବ୍ଦଟି ଆରବୀ ଶବ୍ଦ "ହାଶ୍ଶାଶିନ୍" ରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ, ଯାହା "ହାଶିଶ୍" ରୁ ଆସିଛି; ଏହାର ଅର୍ଥ "ହାଶିଶ୍" କିମ୍ବା "କ୍ୟାନାବିସ୍"। ଏହି ପଦଟି ଆରମ୍ଭରେ ମଧ୍ୟଯୁଗୀୟ କାଳରେ ମଧ୍ୟପ୍ରାଚ୍ୟରେ ଥିବା ନିଜାରୀ ଇସ୍ମାଇଲୀ ମୁସଲିମମାନଙ୍କ ଏକ ଗୁପ୍ତ ଓ ଉଗ୍ର ଦଳକୁ ସୂଚିତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏଥିଲା। ଏହି ଦଳର ସଦସ୍ୟମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଅପାରମ୍ପରିକ ଏବଂ ପ୍ରାୟତଃ ହିଂସ୍ର ପଦ୍ଧତି ପାଇଁ ପରିଚିତ ଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସାଧନ ପାଇଁ ରାଜନୈତିକ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡର ବ୍ୟବହାର ମଧ ଏଥିରେ ସମ୍ମିଳିତ ଥିଲା। କୁହାଯାଏ ଯେ, ସେମାନେ କେବେ କେବେ ନିଜମାନଙ୍କର ଅଭିଯାନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ସ୍ୱରୂପ ହାଶିଶ୍ ସେବନ କରୁଥିଲେ, ଯାହାର ଫଳରେ ପଶ୍ଚିମୀ ଜଗତରେ "ହାଶ୍ଶାଶିନ୍" କିମ୍ବା "ଆସାସିନ୍ସ" ପଦର ପ୍ରଚଳନ ହେଲା। ଆସାସିନ୍ମାନେ ମଧ୍ୟଯୁଗୀୟ କାଳରେ ସକ୍ରିୟ ଥିଲେ, ପ୍ରଧାନତଃ ପର୍ସିଆ ଓ ସିରିଆରେ, ଏବଂ ସେହି ସମୟର ବିଭିନ୍ନ ରାଜନୈତିକ ସଂଘର୍ଷ ଓ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡମାନଙ୍କରେ ସେମାନେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ପାଳନ କରିଥିଲେ। ଶେଷରେ "ଆସାସିନ୍" ପଦଟି ଇଉରୋପୀୟ ଭାଷାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବେଶ କଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ଅଧିକ ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ରାଜନୈତିକ କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଲକ୍ଷ୍ୟଭିତ୍ତିକ ହତ୍ୟା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସୂଚାଇବାକୁ ଲାଗିଲା।

ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ର ରୂପ ତିନୋଟି "ହାୟ"ର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୂଳକ ବିଶେଷତା, କାରଣ ଇସ ୍ଲାମର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୂଳକ ଭୂମିକା ହେଉଛି ଯୁଦ୍ଧ ଉତ୍ପ ନ୍ନ କରିବା। ପ୍ର ତୀକ ରୂପେ ଇସ ୍ଲାମ ସମ୍ପ ୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଯୁଦ୍ଧ ସହିତ ସମ ୍ବନ୍ଧ ିତ ଏବଂ ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ର ନବମ ଅଧ ୍ୟାୟରେ ପ୍ର ଥମ ଓ ଦ୍ୱ ିତୀୟ "ହାୟ"ର ଇସ ୍ଲାମ ସେମାନଙ୍କ ର ଯୁଦ୍ଧ ର ଏକ ଉଦାହରଣ। ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତ କରେ ସେମାନଙ୍କ ର ଯୁଦ୍ଧ କୁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଭାବେ ଚିହ୍ନ ିତ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଅନୁଗ୍ର ହକାଳ ଶେଷ

ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଜାତିମାନଙ୍କ ୁ କ୍ରେ ାଧିତ କରେ।

> ଜାତିମାନେ କ୍ରୋଧିତ ହେଲେ, ଏବଂ ତୁମର କ୍ରୋଧ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା, ଏବଂ ମୃତମାନଙ୍କର ସମୟ ଆସିଲା, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ବିଚାର ହେଉ, ଏବଂ ତୁମେ ତୁମର ଦାସ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ, ପବିତ୍ରମାନଙ୍କୁ, ଏବଂ ତୁମ ନାମକୁ ଭୟ କରୁଥିବା ଛୋଟ ଓ ବଡ଼ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦିଅ; ଏବଂ ପୃଥିବୀକୁ ନଷ୍ଟ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କର। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 11:18।

ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଯେପରି ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଆସିବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ "ଜାତିଗୁଡ଼ିକ" "କ୍ରୁଦ୍ଧ" କରାଯାଆନ୍ତି; ଏବଂ ମାନବୀୟ ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବାବେଳେ ଯେ ସାତଟି ଶେଷ ମହାମାରୀ ଆସେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ହିଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହି ପଦ୍ୟରେ ତିନୋଟି ଚିହ୍ନସ୍ଥଳ ଅଛି—ଜାତିଗୁଡ଼ିକର କ୍ରୋଧୋଦ୍ଦୀପନ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ, ଏବଂ ମୃତମାନଙ୍କର ବିଚାର କରିବାର ସମୟ। ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ମୃତମାନଙ୍କର ବିଚାର ହେଉଛି ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ମୃତମାନଙ୍କର ବିଚାର, ଯାହା ହଜାର ବର୍ଷର ସହସ୍ରାବ୍ଦୀ ସମୟରେ ଘଟେ; ଏବଂ ଏହା 1844 ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ମୃତମାନଙ୍କର ଅନୁସନ୍ଧାନାତ୍ମକ ବିଚାର ନୁହେଁ। ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ସ୍ପଷ୍ଟ କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହି ପଦ୍ୟରେ ଥିବା ତିନୋଟି ଚିହ୍ନସ୍ଥଳ ପୃଥକ୍, ଏବଂ ସେମାନେ ପଦ୍ୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା କ୍ରମରେ ଘଟେ।

> "ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଜାତିମାନଙ୍କର କ୍ରୋଧ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କର କ୍ରୋଧ, ଏବଂ ମୃତମାନଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବାର ସମୟ ପୃଥକ ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଥିଲା, ଗୋଟିଏର ପରେ ଅନ୍ୟଟି ଆସୁଥିଲା; ଏହା ମଧ୍ୟ ଯେ ମୀଖାଏଲ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଠି ଦାଁଡିନଥିଲେ, ଏବଂ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ବିପଦର ସମୟ, ଯେପରି କେବେ ହୋଇନଥିଲା, ଆରମ୍ଭ ହୋଇନଥିଲା। ଜାତିମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ କ୍ରୁଦ୍ଧ ହେଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯେବେ ଆମର ମହାଯାଜକ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିବେ, ସେ ଉଠି ଦାଁଡିବେ, ପ୍ରତିଶୋଧର ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିବେ, ଏବଂ ତାହାପରେ ଶେଷ ସାତଟି ମହାମାରୀ ଢାଳାଯିବ।"
>
> "ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଚାରିଜଣ ଦୂତ ଚାରିଟି ପବନକୁ ଧରି ରଖିବେ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୀଶୁଙ୍କର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ନହେଉ; ଏବଂ ତାହା ପରେ ଶେଷ ସାତଟି ବିପତ୍ତି ଆସିବ।" Early Writings, 36.

ବାଇବେଲର ଶେଷ ପୁସ୍ତକରେ ଇସ୍ଲାମର ଭୂମିକା ହେଉଛି ଜାତିମାନଙ୍କୁ କ୍ରୁଦ୍ଧ କରିବା, ଏବଂ ସେମାନେ ଏହା ଯୁଦ୍ଧ ମାଧ୍ୟମରେ କରନ୍ତି। ବାଇବେଲର ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକରେ ଇସ୍ଲାମର ଭୂମିକା ହେଉଛି ସମସ୍ତ ଜଗତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷର ହାତକୁ ଇସ୍ଲାମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକତ୍ର କରିବା, ଯାହାକୁ ଇଶ୍ମାଏଲ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

> ତାହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ତୁମେ ଗର୍ଭବତୀ ଅଛ, ଏବଂ ଜଣେ ପୁତ୍ରକୁ ଜନ୍ମ ଦେବ; ତାହାର ନାମ ଇଶ୍ମାଏଲ ରଖିବ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ ଦୁଃଖକଷ୍ଟ ଶୁଣିଛନ୍ତି। ଏବଂ ସେ ଜଣେ ବନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ହେବ; ତାହାର ହସ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେବ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ହସ୍ତ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେବ; ଏବଂ ସେ ନିଜ ସମସ୍ତ ଭାଇମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବାସ କରିବ। ଆଦିପୁସ୍ତକ 16:11, 12.

"ହାତ" ଶବ୍ଦଟି, ଏକ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ, ସମସ୍ତ ବାଇବେଲୀୟ ପ୍ରତୀକମାନଙ୍କ ପରି, ଯେ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏହା ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ, ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗାନୁସାରେ ଏକାଧିକ ଅର୍ଥ ରଖିପାରେ। ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀରେ "ହାତ" ପ୍ରତୀକଟି ମୁଖ୍ୟତଃ ଯୁଦ୍ଧର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। "ବନ୍ୟ ମଣିଷ" ବୋଲି ଯେ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦଟି ଅନୁବାଦ ହୋଇଛି, ସେହିଟି ବନ୍ୟ ଆରବୀୟ ଗଧା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦ; ଏହାର ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ସୂଚନାର୍ଥ ରହିଛି, ଯାହାମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଲା ଯେ ଆରବୀୟ ଗଧା ପଶୁମାନଙ୍କ Equidae ପରିବାରର ଏକ ସଦସ୍ୟ, ଯେପରି ଘୋଡ଼ା ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଏବଂ ହବକ୍‌କୂକଙ୍କ ଉଭୟ ପବିତ୍ର ଚାର୍ଟରେ (1843 ଏବଂ 1850 ପାଇଓନିୟର୍ ଚାର୍ଟଗୁଡ଼ିକରେ), ତିନୋଟି ହାୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଇସ୍ଲାମର ଯୁଦ୍ଧକୁ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରିବା ପାଇଁ ଘୋଡ଼ାକୁ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି। ଆଦିପୁସ୍ତକ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଯେପରି ଇସ୍ଲାମର ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଶେଷ ଉଲ୍ଲେଖ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଇସ୍ଲାମକୁ Equidae ପରିବାରର ପ୍ରତୀକ (ଗଧା କିମ୍ବା ଘୋଡ଼ା) ସହିତ ସମୀକୃତ କରେ, ଏବଂ ଉଭୟେ ଏହାରୁପରେ ଜୋର ଦେଇଥାନ୍ତି ଯେ ଇସ୍ଲାମର ଭୂମିକା ହେଉଛି "ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷ" (ଜାତିମାନଙ୍କ) ପାଖକୁ ଯୁଦ୍ଧ ଆଣିବା।

ପ୍ର କାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତ କର NINE ଅଧ ାୟର ELEVEN ପଦରେ ଇସ ୍ଲାମର ସ୍ୱ ଭାବ ଚିହ୍ନ ିତ କରାଯାଇଛି, କାରଣ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୂଳକ ଭାବେ ସ୍ୱ ଭାବକୁ ଗୋଟିଏ ନାମ ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଏ। ଇସ ୍ଲାମ ଉପରେ ଶାସନ କରୁଥିବା ରାଜାଙ୍କ ୁ ଯେ ନାମ ଦିଆଯାଇଛି, ତାହା ଆଦିପୁସ୍ତ କରେ ଥିବା ଇସ ୍ଲାମ ସମ୍ପ ର୍କିତ ସେହି ପ୍ର ଥମ ଉଲ୍ଲେ ଖକୁ ପ୍ର ତିଫଳିତ କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଲେଖାଯାଇଛି ଯେ ଇଶ ୍ମାଏଲଙ୍କ ର ସ୍ୱ ଭାବ କିମ ୍ବା ଆତ୍ମ ା "ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ଭାଇମାନଙ୍କ ସାମ ୍ନାରେ ବାସ କରିବ।" ସମସ୍ତ ଇସ ୍ଲାମ ଉପରେ ଯେ ରାଜା ଶାସନ କରେ, ସେ ହେଉଛି ଇଶ ୍ମାଏଲଙ୍କ ର ଆତ୍ମ ା (ସେମାନଙ୍କ ର ରାଜା), ଯାହାର ହାତ "ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ଲୋକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ" ଅଛି।

> ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଣେ ରାଜା ଥିଲେ, ଯିଏ ଅତଳ ଗର୍ତ୍ତର ଦୂତ; ହିବ୍ରୁ ଭାଷାରେ ଯାହାଙ୍କ ନାମ ଅବଦ୍ଦୋନ, କିନ୍ତୁ ଗ୍ରୀକ ଭାଷାରେ ତାଙ୍କର ନାମ ଅପୋଲ୍ଲିଓନ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨:11।

ପୁରାତନ ନିୟମରେ, ଯାହା ହିବ୍ରୁ ଭାଷା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, କିମ୍ବା ନୂତନ ନିୟମରେ, ଯାହା ଗ୍ରୀକ ଭାଷା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ଇସ୍ଲାମ ଧର୍ମର ଅନୁସରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିବା ସ୍ୱଭାବକୁ ଅବାଦ୍ଦୋନ କିମ୍ବା ଅପୋଲ୍ଲିଓଁନ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ "ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ବିନାଶ" ଅର୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତ କରେ। ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ବିନାଶ ହିଁ ଇସ୍ଲାମର ସ୍ୱଭାବ, ସେଥି ପୁରାତନ ନିୟମରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହେଉ କିମ୍ବା ନୂତନ ନିୟମରେ। ଇସ୍ଲାମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁସରୀଙ୍କ ଭିତରେ ଶାସନ କରୁଥିବା ଆତ୍ମାର ବିଶେଷ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକ, ଗଧା କିମ୍ବା ଘୋଡ଼ାର ପ୍ରତୀକ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଇସ୍ଲାମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଶେଷ ଉଲ୍ଲେଖ ଉଭୟର ଅଂଶ ଅଟେ। ଏହି ଦୁଇଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଗୁଣଧର୍ମରେ ଆଲଫା ଏବଂ ଓମେଗାର ଚିହ୍ନ ସଂରକ୍ଷିତ ଅଛି। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଯେତେବେଳେ ଏହି ସନ୍ଦେଶକୁ, ଯାହା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ଜୀବନ୍ତ କରେ, ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସେନା ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ସେ ନିମ୍ନଲିଖିତ କଥା କହନ୍ତି:

> "ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠଭାଗ ଉପରେ ଭଙ୍ଗି ପଡ଼ି ଦୌଡ଼ିଯିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ଏବଂ ନିଜ ପଥରେ ବିନାଶ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ବହନ କରୁଥିବା ଏକ କ୍ରୁଦ୍ଧ ଅଶ୍ୱରୂପେ ଚିତ୍ରିତ ଚାରି ପବନକୁ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ଧରି ରଖିଛନ୍ତି।"
>
> "ଆମେ କି ନିତ୍ୟଜଗତର ଠିକ୍ ସୀମାନ୍ତରେ ଘୁମାଇ ରହିବୁ? ଆମେ କି ମନ୍ଦ, ଶୀତଳ, ଏବଂ ମୃତସଦୃଶ ହୋଇ ରହିବୁ? ହାୟ, ଆମର ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯଦି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଓ ଶ୍ୱାସ ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଫୁଙ୍କାଯାଇଥାନ୍ତା, ଯେପରି ସେମାନେ ନିଜ ପାଦରେ ଠିଆ ହୋଇ ଜୀବନ୍ତ ହୋଇଉଠନ୍ତି। ଆମକୁ ଏହା ଦେଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ପଥ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ, ଏବଂ ଦ୍ୱାର ସରୁ। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେହି ସରୁ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରୁ, ତାହାର ପ୍ରଶସ୍ତତାର କୌଣସି ସୀମା ରହେ ନାହିଁ।" Manuscript Releases, volume 20, 217.

ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶି ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ କାଳରେ ଚାରି ପବନକୁ ରୋକି ରଖାଯାଇଛି, ଏବଂ ସେହି ଚାରି ପବନ ଏକ "କ୍ରୁଦ୍ଧ ଘୋଡ଼ା" ଯାହା ନିଜ ପଥରେ "ମୃତ୍ୟୁ ଓ ବିନାଶ" ବହନ କରେ। ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧, ୨୦୦୧ ରେ ତୃତୀୟ ହାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସରେ ପ୍ରବେଶ କଲା, "ମୃତ୍ୟୁ ଓ ବିନାଶ" ଆଣିଦେଇ, ଏବଂ ଏପରିକାରେ "ଜାତିଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ରୁଦ୍ଧ" କଲା, ଯେତେବେଳେ ଏହା ଆତ୍ମିକ ଗୌରବମୟ ଦେଶକୁ "ହଠାତ୍ ଏବଂ ଅପେକ୍ଷାତୀତ ଭାବରେ" ଆଘାତ କଲା। ଅକ୍ଟୋବର ୭, ୨୦୨୩ ରେ ତୃତୀୟ ହାୟ ନିଜ "ମୃତ୍ୟୁ ଓ ବିନାଶ"ର ପଥରେ ଅଗ୍ରସର ରହିଲା, ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବେ "ଜାତିଗୁଡ଼ିକୁ" ଆହୁରି "କ୍ରୁଦ୍ଧ" କଲା, ଯେତେବେଳେ ଏହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଗୌରବମୟ ଦେଶକୁ "ହଠାତ୍ ଏବଂ ଅପେକ୍ଷାତୀତ ଭାବରେ" ଆକ୍ରମଣ କଲା। ପ୍ରଥମ ଅପେକ୍ଷାତୀତ ଆକ୍ରମଣଟି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶି ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ କାଳର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା, ଏବଂ ୨୦୨୩ ର ଅକ୍ଟୋବର ୭ ତାରିଖର ସମ୍ପ୍ରତିକ ଆକ୍ରମଣଟି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶି ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ସମାପନ କାଳ, କିମ୍ବା "ବନ୍ଧ କରି ସମାପ୍ତ କରିବା"ର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଆମେ କି ନିତ୍ୟ ଜଗତର ସୀମାନ୍ତରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ନିଦ୍ରାଚ୍ଛ ରହିବୁ?

ଉଭୟ ପବିତ୍ର ଅଗ୍ର ଦୂତ ଚିତ୍ର ପଟରେ ପ୍ର ଥମ ଓ ଦ୍ୱ ିତୀୟ ହାୟର ଇସ ୍ଲାମକୁ, ଇସ ୍ଲାମୀୟ ଯୋଦ୍ଧ ାମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ର ଯୁଦ୍ଧ ଘୋଡ଼ା ଉପରେ ସାରଥୀ ହୋଇ ଚାଲୁଥିବା ଦୃଶ୍ୟ ଦ୍ୱ ାରା ସ୍ପ ଷ୍ଟ ଭାବେ ଚିତ୍ର ିତ କରାଯାଇଛି। ଉଭୟ ଚିତ୍ର ଣରେ ପ୍ର ଥମ ହାୟର ଯୁଦ୍ଧ ଘୋଡ଼ା ଉପରେ ଥିବା ସାରଥୀ ଜଣେ ବର୍ଛା ବହନ କରୁଛନ୍ତ ି, ଏବଂ ଦ୍ୱ ିତୀୟ ହାୟଙ୍କ ୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଘୋଡ଼ାର ସାରଥୀ ଜଣେ ରାଇଫଲ ଗୁଳି କରୁଛନ୍ତ ି। ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ର ନବମ ଅଧ ାୟରେ ସ୍ପ ଷ୍ଟ ଭାବେ ଚିହ୍ନ ିତ କରାଯାଇଛି, କାରଣ ଦ୍ୱ ିତୀୟ ହାୟର ଇତିହାସରେ ହିଁ ଗନପାଉଡର ଆବିଷ୍କ ୃତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପ୍ର ଥମେ ଯୁଦ୍ଧ ରେ ବ୍ୟ ବହୃତ ହୋଇଥିଲା। ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ର ନବମ ଅଧ ାୟର ସତରରୁ ଉଣେଇଶ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ସମ ୍ବନ୍ଧ ରେ

ମତାମତ ଦେଇ, Uriah Smith ନିମ୍ନଲିଖିତ କଥା ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି:

"ଏହି ବର୍ଣ୍ଣନାର ପ୍ରଥମ ଅଂଶଟି ସମ୍ଭବତଃ ଏହି ଅଶ୍ୱାରୋହୀମାନଙ୍କର ବାହ୍ୟ ଦେଖାକୁ ସୂଚିତ କରେ। ଅଗ୍ନି, ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ବର୍ଣ୍ଣକୁ ସୂଚାଇ, ଲାଲ ରଙ୍ଗକୁ ଦର୍ଶାଏ, କାରଣ 'ଅଗ୍ନି ପରି ଲାଲ' ଏକ ପ୍ରଚଳିତ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି; ଜାସିନ୍ଥ, କିମ୍ବା ହାୟାସିନ୍ଥ, ନୀଳ ରଙ୍ଗ ପାଇଁ; ଏବଂ ଗନ୍ଧକ, ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗ ପାଇଁ। ଏବଂ ଏହି ବର୍ଣ୍ଣଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଯୋଧାମାନଙ୍କର ପୋଷାକରେ ବହୁତ ପ୍ରାଧାନ୍ୟରେ ବିରାଜ କରୁଥିଲା; ତେଣୁ, ଏହି ମତାନୁସାରେ, ଏହି ବର୍ଣ୍ଣନା ତୁର୍କୀୟ ସାମରିକ ବେଶଭୂଷାରେ ନିଖୁତ ଭାବରେ ମିଳିଯାଏ, ଯାହା ମୁଖ୍ୟତଃ ଲାଲ, କିମ୍ବା ସ୍କାରଲେଟ, ନୀଳ, ଏବଂ ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗରେ ଗଠିତ ଥିଲା। ଘୋଡ଼ାମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ସିଂହମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲା, ଯାହା ତାହାଙ୍କର ଶକ୍ତି, ସାହସ, ଏବଂ ଉଗ୍ରତାକୁ ସୂଚିତ କରେ; ଯେଉଁଥିରେ ପଦ୍ୟର ଶେଷ ଅଂଶଟି ନିଶ୍ଚୟ ଯୁଦ୍ଧକାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ବାରୁଦ ଏବଂ ଅଗ୍ନେୟାସ୍ତ୍ରର ବ୍ୟବହାରକୁ ସୂଚାଏ, ଯାହା ସେ ସମୟରେ କେବଳ ସମ୍ପ୍ରତି ପରିଚିତ ହୋଇଥିଲା। ଯେହେତୁ ତୁର୍କମାନେ ଘୋଡ଼ାରେ ଚଢ଼ି ଅଗ୍ନେୟାସ୍ତ୍ର ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିଲେ, ତେଣୁ ଦୂରରୁ ଦେଖୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏପରି ପ୍ରତୀତ ହେଉଥାନ୍ତା ଯେ ଅଗ୍ନି, ଧୂଆଁ, ଏବଂ ଗନ୍ଧକ ଘୋଡ଼ାମାନଙ୍କର ମୁଖରୁ ବାହାରୁଛି, ଯେପରି ସହଯୋଜିତ ଚିତ୍ରରେ ଦର୍ଶାଇଯାଇଛି।"

"ତୁର୍କମାନେ କନ୍ଷ୍ଟାଣ୍ଟିନୋପଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କର ଅଭିଯାନରେ ଅଗ୍ନେୟାସ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରିଥିବା ବିଷୟରେ, Elliott (Horae Apocalypticae, Vol. I, pp. 482–484) ଏପରି କହିଛନ୍ତି:—'"ଅଗ୍ନି, ଧୂଆଁ ଓ ଗନ୍ଧକ" — ଅର୍ଥାତ୍ ମହୋମେଟଙ୍କର ତୋପଖାନା ଓ ଅଗ୍ନେୟାସ୍ତ୍ର — ଦ୍ୱାରାହିଁ ମଣିଷମାନଙ୍କର ତୃତୀୟାଂଶର ବଧ, ଅର୍ଥାତ୍ କନ୍ଷ୍ଟାଣ୍ଟିନୋପଲର ଅଧିଗ୍ରହଣ, ଏବଂ ତଦନୁସାରେ ଗ୍ରୀକ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ବିନାଶ, ସଂପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା। କନ୍ଷ୍ଟାଣ୍ଟିନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ସ୍ଥାପନା ହେବାରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଗାରଶେ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ବିତିଯାଇଥିଲା। ସେହି ସମୟସରିଣୀ ମଧ୍ୟରେ Goths, Huns, Avars, Persians, Bulgarians, Saracens, Russians, ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଓଟୋମାନ୍ ତୁର୍କମାନେ ସ୍ୱୟଂ ମଧ୍ୟ, ଏହା ଉପରେ ଶତ୍ରୁତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ, କିମ୍ବା ଏହାକୁ ଘେରାଉ କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହି ଦୁର୍ଗବନ୍ଧନଗୁଡ଼ିକୁ ଭେଦ କରିବା ଅସମ୍ଭବ ଥିଲା। କନ୍ଷ୍ଟାଣ୍ଟିନୋପଲ ଟିକିରହିଲା, ଏବଂ ତାହା ସହିତ ଗ୍ରୀକ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ। ଏହିକାରଣରୁ ବାଧାକୁ ଦୂର କରିପାରିବା ସେହି ବସ୍ତୁକୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ସୁଲତାନ୍ ମହୋମେଟଙ୍କର ଚିନ୍ତା ଏତେ ବେଶି ଥିଲା। "କନ୍ଷ୍ଟାଣ୍ଟିନୋପଲର ପ୍ରାଚୀରକୁ ଭଙ୍ଗ କରିପାରିବ ଏତେ ପରିମାଣର ଏକ ତୋପ ତୁମେ ଢାଳିପାରିବ କି?" — ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ପଳାଇ ଆସିଥିବା ସେହି ତୋପ-ନିର୍ମାତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା। ତାପରେ Adrianopleରେ ଢାଳାଘର ସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ତୋପ ଢାଳାଗଲା, ତୋପଖାନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଗଲା, ଏବଂ ଘେରାଉ ଆରମ୍ଭ ହେଲା।'"

"ଗିବନ୍, ଯିଏ ସଦା ଅଜ୍ଞାତସ୍ୱରୂପେ ଅପକାଳୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାର ହୋଇ ରହେ, ସେ ଗ୍ରୀକ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଅନ୍ତିମ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ବିଷୟକ ତାଙ୍କର ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଓ ସ୍ପଷ୍ଟ ବର୍ଣ୍ଣନାତ୍ମକ ଆଖ୍ୟାନରେ ଏହି ନୂତନ ଯୁଦ୍ଧ-ଉପକରଣକୁ କିପରି ତାଙ୍କ ଚିତ୍ରଣର ପ୍ରଥମ ପଟରେ ଆଣିଛନ୍ତି, ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନାର୍ହ। ଏହା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତିସ୍ୱରୂପ ସେ ଗନପାଉଡରର ସମ୍ପ୍ରତିକ ଆବିଷ୍କାରର ଇତିହାସ ଦେଇଛନ୍ତି, 'ସଲ୍ଟପିଟର, ଗନ୍ଧକ ଓ କୋଇଲାର ସେହି ମିଶ୍ରଣ;' ସୁଲତାନ୍ ଆମୁରାଥଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାହାର ପୂର୍ବତନ ପ୍ରୟୋଗର କଥା କହିଛନ୍ତି, ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ କହାଯାଇଥିବାପରି, ଆଡ୍ରିଆନୋପଲରେ ମହମେଟଙ୍କ ବୃହତ୍ତର ତୋପ ଢାଳା କାରଖାନାର ଉଲ୍ଲେଖ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି; ପରେ ଅବରୋଧର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ସେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଯେ କିପରି 'ବାଣ ଓ ତୀରର ବର୍ଷା ସହିତ ମସ୍କେଟ୍ ଓ ତୋପର ଧୂଆଁ, ଶବ୍ଦ ଓ ଅଗ୍ନି ମିଶିଯାଇଥିଲା;' କିପରି 'ତୁର୍କୀୟ ତୋପଖାନାର ଦୀର୍ଘ ଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରାଚୀରମାନଙ୍କ ଦିଗରେ ନିଶାନା କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଚଉଦଟି ବ୍ୟାଟେରୀ ଏକାସାଥିରେ ସବୁଠାରୁ ସହଜରେ ପ୍ରବେଶଯୋଗ୍ୟ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗର୍ଜନ କରୁଥିଲା;' କିପରି 'ଯେସବୁ ଦୁର୍ଗରକ୍ଷା ଶତ୍ରୁତାପୂର୍ଣ୍ଣ ହିଂସା ବିରୋଧରେ ଯୁଗଯୁଗ ଧରି ଦଣ୍ଡାଇ ରହିଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ଓଟୋମାନ୍ ତୋପଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ଦିଗରୁ ଭଙ୍ଗ କରାଗଲା, ଅନେକ ଭାଙ୍ଗା ମୁହାଁ ଖୋଲାଗଲା, ଏବଂ ସେଣ୍ଟ ରୋମାନୁସ୍ ର ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ଚାରିଟି ଦୁର୍ଗମିନାର ଭୂମିସାତ୍ କରାଗଲା:' କିପରି, ଯେତେବେଳେ 'ରଣରେଖା, ଗ୍ୟାଲି-ଜାହାଜ ଓ ସେତୁଠାରୁ ଓଟୋମାନ୍ ତୋପଖାନା ସମସ୍ତ ଦିଗରୁ ଗର୍ଜନ କରୁଥିଲା, ଶିବିର ଓ ନଗର, ଗ୍ରୀକ ଓ ତୁର୍କ—ସମସ୍ତେ ଧୂଆଁର ଏକ ମେଘରେ ଆବୃତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ, ଯାହା କେବଳ ରୋମୀୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଅନ୍ତିମ ମୁକ୍ତି କିମ୍ବା ବିନାଶଦ୍ୱାରା ମାତ୍ର ଦୂର ହେବାକୁ ପାରୁଥିଲା:' କିପରି 'ଦ୍ୱିଗୁଣ ପ୍ରାଚୀର ତୋପର ଆଘାତରେ ଧ୍ୱଂସସ୍ତୂପରେ ପରିଣତ ହୋଇଗଲା:' ଏବଂ ଶେଷରେ କିପରି ତୁର୍କମାନେ 'ସେହି ଭାଙ୍ଗା ମୁହାଁମାନ ଦ୍ୱାରା ଉଠି ପ୍ରବେଶ କରି,' 'କନଷ୍ଟାନ୍ଟିନୋପଲ୍ କୁ ବଶୀଭୂତ କଲେ, ତାହାର ସାମ୍ରାଜ୍ୟକୁ

ଉଲଟାଇଦେଲେ, ଏବଂ ତାହାର ଧର୍ମକୁ ମୁସଲମାନ ବିଜେତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧୂଳିରେ ଦଳିଦେଲେ।' ମୁଁ କହୁଛି, ଗିବନ୍ କେତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାବରେ ସହରଟିର ଦଖଲକୁ, ଏବଂ ସେହିପରି ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଧ୍ୱଂସକୁ, ଓଟୋମାନ୍ ତୋପଖାନାଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିଛନ୍ତି, ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନର ଯୋଗ୍ୟ। କାରଣ, ଏହା ଆମର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଏହି ଶବ୍ଦମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା। ଛଡ଼ା ଆଉ କ'ଣ? 'ଏହି ତିନୋଟି ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ତୃତୀୟାଂଶ ହତ ହେଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଅଗ୍ନି, ଧୂଆଁ, ଓ ଗନ୍ଧକ ଦ୍ୱାରା, ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ମୁଖରୁ ନିର୍ଗତ ହୁଏ।'"

"'ପଦ 18. ଏହି ତିନୋଟି ଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନଙ୍କର ତୃତୀୟାଂଶ ହତ ହେଲେ—ସେହି ଅଗ୍ନି, ଧୂଆଁ ଓ ଗନ୍ଧକ ଦ୍ୱାରା, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ବାହାରୁଥିଲା। 19. କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ମୁଖରେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପୁଛରେ ଅଛି; କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ପୁଚ୍ଛମାନେ ସର୍ପସଦୃଶ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ କ୍ଷତି କରନ୍ତି।'"

"ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିବା ଯୁଦ୍ଧର ନୂତନ ପ୍ରଣାଳୀର ଘାତକ ପ୍ରଭାବକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ। ଏହି ସାଧନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା,—ଗନପାଉଡର, ଅଗ୍ନେୟାସ୍ତ୍ର, ଏବଂ ତୋପ,—କନ୍ଷ୍ଟାଣ୍ଟିନୋପଲ ଶେଷରେ ପରାଜିତ ହେଲା ଏବଂ ତୁର୍କମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେଲା।" Uriah Smith, Daniel and Revelation, 510–514.

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ତୃତୀୟ ହାୟର ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

"ଗତ ରାତ୍ରିରେ ମୁଁ ମୋର ନିଦ୍ରାରୁ ଜାଗିଉଠିଲି, ମୋର ମନ ଉପରେ ଏକ ମହାନ ଭାର ରହିଥିଲା। ମୁଁ ଆମର ଭାଇମାନଙ୍କ ଓ ଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ଦେଉଥିଲି, ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଦେଶ କେତେକ ଲୋକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସତର୍କବାଣୀ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ସନ୍ଦେଶ ଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ବିଷୟରେ ଏବଂ ମାନବୀୟ ମାଧମମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟସାଧନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭ୍ରାନ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କ ପକ୍ଷସମର୍ଥନ କରୁଛନ୍ତି।"

"ମୋତେ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ, 1844 ମସିହାରେ ସମୟ ଅତିତ ହେବା ପରେ ଯେପରି ଉନ୍ମାଦତାଙ୍କ ସହ ଆମେ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ଡାକାଯାଇଥିଲୁ, ସେହିପରି ଉନ୍ମାଦତା ବାର୍ତ୍ତାର ସମାପନ ଦିନମାନରେ ପୁନର୍ବାର ଆମ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ; ଏବଂ ଆମ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଅନୁଭବଗୁଡ଼ିକରେ ଯେପରି ଆମେ ଏହି ଅସତ୍ତ୍ୱକୁ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଥିଲୁ, ସେହିପରି ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ଆମକୁ ଏହାକୁ ସମ୍ମୁଖୀନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ।"

"ଆମେ ମହାନ ଏବଂ ଗମ୍ଭୀର ଘଟଣାବଳୀର ସୀମାରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛୁ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି। ଅଦ୍ଭୁତ ଏବଂ ଘଟଣାପୂର୍ଣ୍ଣ ଇତିହାସ ସ୍ୱର୍ଗର ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହେଉଛି—ସେହି ଘଟଣାମାନ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ହିଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହାଦିନର ପୂର୍ବରୁ ଘଟିବ। ପୃଥିବୀରେ ସବୁକିଛି ଅସ୍ଥିର ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି। ଜାତିଗୁଡ଼ିକ କ୍ରୁଦ୍ଧ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ବିପୁଳ ପ୍ରସ୍ତୁତି ହେଉଛି। ଜାତି ଜାତିବିରୁଦ୍ଧରେ, ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ରାଜ୍ୟବିରୁଦ୍ଧରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରୁଛି। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହାଦିନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୀଘ୍ର ଗତିରେ ଆସୁଛି। କିନ୍ତୁ ଯଦ୍ୟପି ଜାତିଗୁଡ଼ିକ ଯୁଦ୍ଧ ଏବଂ ରକ୍ତପାତ ପାଇଁ ନିଜମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ସଂଗ୍ରହ କରୁଛନ୍ତି, ତଥାପି ଦୂତମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଜ୍ଞା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଳବତ୍ ଅଛି, ଯେ ସେମାନେ ଚାରି ପବନକୁ ଧରି ରଖିବେ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କର ଲଲାଟରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ହେବ ନାହିଁ।" Selected Messages, book 1, 221.